

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה י'
מבערגיר ועני (5)
גליון 65

שבת שלום קוראים יקרים

לרוצח) את אותן המדות, כביכול, כמו הבערגיר, שפסקיר עצמו לגמרי, וגם הוא הטמין עצמו עם הבת קיסר באלו השבעה מימות. - זה רק נראה אותו הדבר, אך את ההבדל רואים בסוף... שהצדיק, כל ענינו, שמוכר לנו מאצרות היראת שמים שלו, רק בשביל להביא אותנו אל התכלית, והרוצח הוא ההפך הגמור. כמו שאנו רואים במעשה, הוא לא נראה כלל רוצח, אלא להפך, הוא מתחפש לסוחר גדול, (לבערגיר...) הוא גם מתחפש לצדיק ומוכר לנו מאצרותיו, אך הפל שקר ואחזת עינים. כל ענינו הוא רק להפך, להרחיק אותנו מהתכלית.

הכלל, שהצדיק מביא אותנו לחיי עולם הבא, והרוצח מביא אותנו לשאול תחיתות. אשרי מי שמישב דעתו היטב, ומחפש את האמת לאמתה בכל דבר, ולא מתבלבל מפתויי הבעל דבר על שלל הצעותיו, פרסומיו ורעיונותיו, שפמציא בכל פעם מחדש כדי להביא אותנו אליו ולמשך אותנו להבלי עולם הזה, והכל במסוה של לשם שמים... בכשרות מהדרת למעננו ולמען ביתנו... אשרי מי שמבין כי "אין לו עצה ומנוס פי-אם לשא עיניו ולבו להשם יתברך וקף צריכין בכל עת להתבודד ולצעק להשם יתברך פי האדם בסכנה גדולה בזה העולם". (שיחות הרוח ק"ז) ועל ידי הצעקה לבד, כבר יוצאים מידי הרוצח, כמו שאנו רואים במעשה "והנה מפחיד אותה, שלא תצעק". הבעל דבר יודע היטב מה נעשה למעלה מהצעקה שלנו. כל גאלת מצרים התחילה מ"ונצעק אל ה' אלקי אבותינו" - "ויוצאנו ה' ממצרים" (דברים כ"ו, ז-ח). על כן הוא עומד על זה ביותר, להפחיד ולהשתיק אותנו, שרק לא נצעק, על כן עקר התגברות היצר אם כבר נפלנו ח"ו בשקו, הוא לא לפחד לצעק ולזעק לה' יתברך בקול גדול, עד שישמע ה' את קולנו, ויוציאנו ממצר גלות נפשנו ויגאלנו. אמן!

"ועל הים היה רוצח" אחרי ששמענו על הבערגיר והעני וכל השתלשלות המעשה, מספר לנו רבנו ז"ל על דמות חדשה, שלא דברו עליו כלל עד עכשו - "הרוצח". - "והרוצח שמע, שנמצא יפת-תאר כזו בעולם, וחשב לתפסה, אף שהוא לא היה צריך אותה". אם נרצה לקשר את הדברים אלינו, אז מתעוררת השאלה: מי הוא אותו רוצח, שלא צריך אותנו כלל, ורק רוצה לתפס אותנו בשקו??? הרוצח, הפונה הבעל דבר בעצמו "הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המוות". (בבא בתרא טז.) שרוצה לאבד אותנו, את "היפת תאר", שזה כלל נשמות ישראל, מחיי נצח.

וקף היא דרכו של הבעל דבר תמיד, שפסקיר את עצמו ומוכן לעשות הכל כדי לתפס אותנו בשק שלו, כמו שרבנו מתאר "והלך הרוצח וקנה סחורות רבות מאד מאד רבוי מפלג מאד". איזו השקעה, הוא פותח עסק שלם, מביא צפרים ושבילים של זהב, ומלחים שיעמדו בחדר השני וימשכו בחוטים... הרבה סבלנות יש לו, הרי הרוצח היה צריך למכר סחורות רבות מאד עד שהגיעה בת הקיסר, וגם אחר כך, לאחר שכבר הגיעה, המתין הרבה עד שהגיעה שוב ושוב. "בתוך כך נעשית רגילה אצלו, נכנסת ויוצאת", עד שהצליח לתפסה.

כי זה כלל, "שזה לעמת זה עשה אלקים". (קהלת ז' יד) כמו שהצדיק שמרמוז על הבערגיר, הוא מצד הקדשה ויש לו מסירות נפש על כל אחד מישראל, והוא מסתפל על כל אחד ואחד להביאו אל התכלית, כמו שאנו רואים שהבערגיר מסר נפשו להציל את אשת העני, והטמין עצמו בשבעה מקומות של מים וכו', כך גם הרוצח שהוא מלכות הרשעה, היצר הרע וחילותיו שעומדים כנגד הצדיק מצד הטמאה. אנו רואים גם, שיש לו

שבת שלום ומברך!

ונסע הרוצח... למדינה, שהיתה שם בת הקיסר.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (5)

שפירה רבנו נחמן מברסלב זיע"א - לשה"ק

והרוצח התביא עצמו עמה בבור של מי גשמים, והיו מנחים שם. והיה מפחיד אותה, שלא תצעה, שלא ישמעו בני אדם, והיה אומר לה: אני מסרתי נפשי בשבילך כדי לתפסו, ואם אפסיד אותך, אין חיי נחשבים אצלי כלום מאחר שכבר את בידי, אם אחזר ואפסיד אותך ותמנעי ממני, אין חיי נחשבים אצלי מאומה כלל, על כן תכף שתתני צעקה, אחנק אותך מיד, ויעבר עלי מה, פי איני שוה בעיני כלום.

ותירא לנפשה מפניו (הינו הבת קיסר היתה יראה לצעק מפני אימת הרוצח). אחר כך יצא משם עמה והוליק אותה בעיר, והיו הולכים והולכים, ובאו למקום אחר, והבין, שגם שם מחפשים, והתביא עצמו עמה עוד במקנה,

וכן יצא משם, והלך והתביא עמה עוד במקום אחר, עד שהיה מחביא עצמו עמה בכל השבעה מקומות, שהתביא הבערגיר עם אמה, כנ"ל, שהם השבעה עדים הנ"ל (הינו שבעה מיני מים, שהם בור ומקנה ומעין וכו' כנ"ל) עד אשר בא אל הים.

וחפש שם למצא על כל פנים ספינה קטנה של צידי דגים כדי לעבר עמה, ומצא ספינה, ולקח את בת הקיסר. והוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס כנ"ל, אף היה רוצה למכרה לאיזה מלך, והיה מתירא פן יתפסו אותה ממנו. והלך והלביש אותה בבגדי מאטראס, ונדמית לזכר. ועבר עמו בים.

(מכאן ולהלאה נדבר על הבת קיסר בלשון זכר, כי בלשון זה ספר רבנו, וזכרנו לברכה, מחמת שהרוצח הלביש אותה כמו זכר).
ובא רוח סערה ונשא הספינה אל הספר ושבר את הספינה, ובאו אל אותו הספר שהיה מדבר הנ"ל, שהיה שם הבחור הנ"ל.

פעם אחת באתה אצלו, והלך ופתח לה החדר, שהיו עומדים שם הצפרים של זהב וכו', וראתה, שהוא חדוש נפלא. ורצו גם האחרים, הינו החיל לכנס, ואמר: לאו לאו! זה איני מראה לשום אדם, רק אליך שאת בת הקיסר, אבל לאחרים איני רוצה כלל.

ונכנסה היא בעצמה. והלך גם הוא אל החדר ונעל הדלת, ועשה כפשוטו, שלקח שק והניחה בעל כרחו בתוך השק, ופשט ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס אחד וכסה פניו ודחפו לחוץ ואמר לו: לך!

והמאטראס הזה הוא אינו יודע כלל מה נעשה עמו, ותכף שיצא לחוץ ופניו מכסה, והחיל לא ידעו, והתחילו לילך עמו מיד, כמדמה להם שזאת היא הבת הקיסר. והוא (הינו המאטראס) הולך עם החיל שהולכיהו, ולא ידע היכן הוא כלל, עד שבא לשם, לחדר שהיתה הבת קיסר יושבת שם, וגלו פניו וראו שהוא מאטראס. ונעשה רעש גדול (ואת המאטראס טפחו על פניו היטב היטב ודחפוהו, כי הוא אינו חיב, פי לא ידע כלל).

והרוצח לקח את הבת הקיסר וידע, שבודאי ירדפו אחריו. והלך מן הספינה וטמן עצמו עמה בבור שהיה בו מי גשמים, עד שיעבר הרעש,

ואת המאטראסין של הספינה צוה, שתכף ומיד יחתכו האנקירס ויברחו מיד, כי בודאי ירדפו אחריהם, ובודאי לא יהיו רובים אל הספינה מחמת הבת קיסר, שהם סבורים, שהיא שם בספינה, רק שירדפו אתכם, ועל כן תברחו מיד. ואם ישיגו אתכם - ישיגו, מה בזה? פדרך הרוצחים, שאינם משגיחין על עצמן כלל.

וכן היה, שנעשה רעש, ורדפו תכף אחריהם, אף לא מצאוה שם.

בבואם לשם, והגזלן היה בקי בדרכים כדרכם וידע,
שכאן הוא מקום מדבר, שאין מגיעים הספינות לכאן,
על כן לא היה מתירא כאן משום אדם, והניחה והלכו
(הינו הרוצח ובת הקיסר) זה לכאן וזה לכאן לבקש להם אכל,
ונתרחק מן הגזלן,

והגזלן הלך בדרך וראה, והנה אינה אצלו. והתחיל
לצעק אליה, והיא ישבה עצמה, ולא השיבה לו. (פי אמרה)
מאחר שסופי יהיה שימכר אותי, למה לי להשיב לו?
ואם יחזר ויגיע אצלי, אשיב לו, שלא שמעתי, בפרט כי
אין רצונו להרגני, פי הוא צריך למכור אותי; ולא השיבה
אותו,

והלכה להלן. והוא, הגזלן, מחפש אנה ואנה, ולא
מצאה, והלך להלן, ולא מצאה, ומן הסתם אכלוהו חיות
רעות.

והיא הלכה להלן להלן, והיתה מוצאת לה איזה אכל.
והלכה, עד שהגיעה אל המקום, שהיה יושב שם הבחור
הנ"ל. וכבר נתגדלה בשערות וגם היתה לבושה כמו זכר
בבגדי מאטראס, כנ"ל, ולא הפירו זה את זה.

ותכף בבואה בא לו שמחה שבא עוד אדם. ושאל אותו:
מאין באת לכאן? השיבה: הייתי עם איזה סוחר בים וכו'.
שאלה אותו: מאין באת אתה לכאן? השיב לה: גם כן עלי-
ידי איזה סוחר וכו'. **וישבו שם שניהם.** (אין הלשון מזקדק, כי
פעם היא נקראת בלשון זכר, ופעם - בלשון נקבה).

ואחר שנלקחה בת הקיסר מן הקיסר, כנ"ל, היתה
הקיסרית מקוננת ומכה ראשה בכתל על אבדת בתה,
והיתה מצערת בדברים מאד את הקיסר, שעלידי גסותו
אבד את הבחור הנ"ל, **ועתה אבד בתם** (ואמרה): הלא היא
היתה כל המזל והצלחה שלנו, ואבדנו אותה ומה יש לי
עוד היום?

והיתה מצערת אותו מאד. ובנדאי גם אליו בעצמו היה
צר מאד על אבדת בתו, ועוד היתה הקיסרית מצערת

ומכעסת אותו מאד, ונעשו קטטות וכעסים ביניהם.
והיתה מדברת לו דברים רעים, עד שהכעיסה אותו
מאד, עד אשר אמר לשלחה. והושיב דינים, ופסקו
לשלחה, ושלחיה, (שקורין פאר שיקט).

אחר־כך היה הקיסר שולח למלחמה, ולא היה מצליח,
והיה תולה הדבר באיזה יעדניראל, שבשביל שעשית כן
עליידי זה אבדת המלחמה. ושלח אותו. אחר־כך שלח
עוד למלחמה, ולא הצליח. ושלח עוד יעדניראלין (הינו פר
שיקט), וכן שלח כמה יעדניראלין.

וראו בני המדינה, שעושה דברים זרים: בתחלה שלח
הקיסרית, אחר־כך יעדניראלין, וישבו עצמן: אפשר
להפך: לשלח אחר הקיסרית, ואותו ישלחו, והקיסרית
תנהג המדינה. וכן עשו. ושלחו את הקיסר, והשיבו את
הקיסרית, והיא נהגה המדינה.

והקיסרית שלחה תכף להחזיר את הברגיר עם אשתו
הבערגירין והכניסה אותו בפלטיין שלה.

והקיסר, כשהיה נשלח, עמד ובקש מהמוליכים אותו
שיניחוהו, כי אף־על־פי־כן הייתי קיסר שלכם, ובנדאי
עשיתי לכם טובות, עתה חנוני נא בזאת והניחו אותי
לילה, כי בנדאי לא אשוב אל המדינה עוד, ואין לכם
להתירא. הניחו לי ואלך ואהיה על כל פנים חפשי ימי
חיי שיש לי לחיות. והניחו אותו.

והיה הולך והולך. בין כך ובין כך עברו כמה שנים, והיה
הולך והולך הקיסר ובא על הים. ונשא גם־כן הרוח את
הספינה ובא גם־כן אל המדבר הנ"ל, עד שבא אל המקום
שיושבים שם אלו השנים הנ"ל (הינו הבחור בן הבערגיר ובתו
היפתתאר, שלבושה בבגדי זכר, כנ"ל).

ולא הפירו זה את זה, כי כבר נתגדל הקיסר בשערות
וכבר עברו כמה שנים. וכן הם גם־כן כבר נתגדלו בשערות,
כנ"ל. ושאלו אותו: מאין באת לכאן? והשיב להם: על ידי
סוחר וכו', וכן הם השיבו לו וכו'.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (5)

וואס האט דערציילט רבנו נחמן מברסלב זיע"א - אידיש

גישטופט ווארין ער איז זיך קיין חייב ניט ווארין ער האט גאר ניט גוואוסט).

און דער רוצח האט גינומען די בת קיסר. און ער האט גוואוסט אז מען וועט אים בּוּדאָי נאָך יאָגין. איז ער אַרויס גיגאַנגען פון דער שיף און ער האט זיך מיט איר באהאַלטן אין אַ גרוב וואס דאַרט איז גיווען רעגן וואסער ביז דער רעש וועט איבער גיין.

און די מאטראסין פון דער שיף האט ער אַנגיזאַגט אז זיי זאלן תיכף אָפּ שניידן די אַנקערס און זיי זאלן תיכף אַנטלויפן. ווארין מען וועט זיי בּוּדאָי תיכף נאָך יאָגין. און שיסין וועט מען בּוּדאָי ניט צו דער שיף. מחמת דער בת קיסר. ווארין זיי וועלן זיך מיינען אז זי איז דאַרט אין דער שיף. נאר זיי וועלן אייך נאָך יאָגין. איבער דעם זאַלט איר אַנטלופּין תיכף. וועט מען אייך חאַפּין וואס איז. אזוי ווי דער שטייגער איז פון רוצחים. זיי קוקין אויף זיך גאר ניט (פּלומר זיי זענען זיך מפקיר) און אזוי איז גיווען. סע גיווארין אַ גרויסער רעש. און מען האט זיי תיכף נאָך גיזאַגט. נאר מ'האט זי דאַרט ניט גיפונען.

און דער רוצח האט זיך באהאַלטן מיט איר אין אַ גרוב פון רעגין וואסער. און זיי זענען דאַרטין גילעגין און ער האט זי גישראקין. אז זי זאל ניט שרייען. כּדי מענטשן זאלן ניט דערהערין.

און ער האט צו איר אַזוי גיזאַגט. איך האב מיך מוסר נפּש גיווען פון דיינעט וועגין כּדי איך זאל דיך חאַפּין. און אז איך זאל דיר ווידער אָן ווערין. איז מיין לעבין ביי מיר גאר ניט ווערט. ווארין ווייל דו ביסט שוין ביי מיר אין די הענט. אז איך זאל דיך ווידער אָן ווערין. און מע זאל דיר אַפּנעמען פון מיר. איז שוין מיין לעבין ביי מיר גאר ניט ווערט. דרום ווי באלד דו וועסט נאר אַ גישריי טאַן. וועל איך דיך

אַמאַל איז זי צו אים גיקומען. איז ער גיגאַנגען און האט איר אויף גיעפּינט דאס חדר וואס דאַרט זענען גישטאַנען די גילדינע פייגיל וכו' האט זי גיזעהן סע איז זייער אַ ווילד חידוש.

און די איבריגע מענטשן וואס זענען מיט איר גיווען (דהיינו די וואך וכו') האבין אויף גיוואלט אריין גיין אין דעם חדר. האט ער גיזאַגט. גיין גיין. דאס ווייז איך ניט קיין שום מענטשן נאר דיר. ווייל דו ביסט דעם קיסר'ס טאַכטער. אָבער פאר אַנדערע וויל איך דאס גאר ניט ווייזן. איז זי אליין אהין אריין גיגאַנגען.

איז ער אויף אריין גיגאַנגען אין דעם חדר אריין. און ער האט פאַרשלאסן די טיר. און ער האט גיטאַן פּראַסטי און האט גינומען אַ זאַק און האט זי מיט גיוואלד אריין גילייגט אין זאַק אריין. און ער האט פון איר אַראַפּ גינומען אַלע אירע קליידער. און ער האט אַנגיטאַן די קליידער אַ מאטראס און ער האט אים פאַרהאַנגען דאס פּנים און האט אים אַרויס גישטופּט און ער האט צו אים גיזאַגט. גיי. און דער מאטראס ער ווייסט גאר ניט וואס מיט אים טוט זיך.

און תיכף ווי ער איז אַרויס גיגאַנגען און דאס פּנים איז אים גיווען פאר האנגען. און דאס חיל (דהיינו די וואך) האט נישט גוואוסט. האבין זיי אַנגיהויבן מיט אים צו גיין תיכף. זיי האבן גימיינט אז דאס איז די בת קיסר. און דער מאטראס איז גיגאַנגען מיט דעם חיל וואו זיי האבן אים גיפירט. און ער האט גאר ניט גוואוסט ווי ער איז אין דער וועלט.

ביז ער איז גיקומען אין דעם חדר אריין וואס די בת קיסר איז דאַרט גיזעסין. האט מען אים אָפּ גידעקט דאס פּנים. האט מען דערזעהן. אז דאס איז גאר אַ מאטראס.

איז גיווארין דאַרט זייער אַ ווילדער רעש. (און דעם מאטראס האט מען אַנגיפּטשט גאַנץ גוט אין פּנים און מען האט אים אַרויס

תיכף דערװארגן. און לאז זיך שוין מיט מיר טאן וואס ס׳ װעט זיך טאן. װארן איך בין שוין ביי מיר גאר ניט װערט.

האט זי מורא גיהאט פאר אים (פלומר די בת קיסר וואס זי איז גילעגן אין דעם גרוב מיט דעם רוצח האט מורא גיהאט צו שרייען ווייל דער רוצח האט זי גישראקן) דערנאך איז ער ארויס גיגאנגען פון דארט מיט איר.

און ער האט זי גיפירט אין שטאט און זיי זענען גיגאנגען און גיגאנגען און זיי זענען גיקומען צו איין ארט. און דער רוצח האט פארשטאנען אז דארט זוכט מען אויך.

האט ער זיך מיט איר ווידער באהאלטן. אין א מקוה. און דער נאך איז ער פון דארט אויך ארויס גיגאנגען און איז גיקומען צו איין אנדער ארט האט ער זיך דארט אויך מיט איר באהאלטן אין איין אנדער וואסער און אזוי האט ער זיך מיט איר באהאלטן אלע מאל אין איין אנדער וואסער. **ביז ער האט זיך מיט איר באהאלטן אין די אלע זיבן ערליי וואסערן וואס דער בערגער האט זיך באהאלטן מיט איר מוטער פנ"ל.** וואס דאס זענען די זיבן עדות פנ"ל.

ביז ער איז גיקומען מיט איר אויף דעם ים. האט דער רוצח דארט גיזוכט כאטשע א קליין שיפל פון די וואס חאפן פיש כדי ער זאל מיט איר אריבער. האט ער גיפונען א שיף.

האט ער גינומען די בת קיסר. און ער האט זי ניט גידארפט ווארן ער איז גיווען א סריס פנ"ל. נאר ער האט גיוואלט זי פארקויפן צו איין מלך. און ער האט מורא גיהאט טאמער וועט מען זי אנוועק חאפן ביי אים.

איז ער גיגאנגען און האט זי אנגיטאן אין קליידער פון א מאטראס. האט זי אפנים גיהאט ווי א זכר. און דער רוצח איז מיט אים גיפארן אויף דעם ים (דהיינו מיט דער בת קיסר וואס מיר רופן זי אן בלשון זכר מחמת דער רוצח האט זי אזוי פארשטעלט פנ"ל)

איז גיקומען א שטארעם ווינט און האט אנוועק גיטראגן די שיף צו איין בארטן און די שיף איז צו בראכן גיווארן און

זיי זענען גיקומען צו דעם בארטן וואס דארט איז גיווען די מדבר וואס דארט איז גיזעסן דער בחור הנ"ל.

ווי זיי זענען אהין גיקומען. און דער גזלן איז גיניט גיווען אין וועגן אזוי ווי זייער סדר איז האט ער גיוואוסט. אז דא איז איין ארט פון מדבר. וואס קיין שיפן קומען אהער ניט. איבער דעם האט ער דא שוין קיין מורא ניט גיהאט פאר קיין שום מענשן האט ער זי גילאזט.

זענען זיי גיגאנגען (דהיינו דער רוצח און די בת קיסר) דער אהער און דער אהער זיי זאלן זיך זוכן עפעס עסן. האט זי זיך דערווייטערט פון דעם גזלן. און דער גזלן איז גיגאנגען אין זיין וועג. און ער האט דערזעהן אז זי איז ניט דא **לעבן אים.** האט ער אנגיהויבן צו שרייען צו איר.

און זי האט זיך מיישב גיווען. און האט אים גארניט גיענפערט. ווארן זי האט זיך גיטראכט. מיין סוף איז זיך ער וועט מיר פארקויפן. נאך וואס זאל איך אים ענפערן אויב ער וועט ווידער אנקומען צו מיר. וועל איך אים ענפערן. איך האב ניט גיהערט. בפרט הרגענען וויל ער זיך מיה ניט. ווארן ער וויל זיך מיה פארקויפן.

האט זי אים ניט גיענפארט. און זי איז ווייטער גיגאנגען. און דער גזלן האט זי גיזוכט אהין און אהער און ער האט זי ניט גיקאנט גיפינען. און ער איז ווייטער גיגאנגען און ער האט זי אלץ נישט גיקאנט גיפינען. און מן הסתם האבן אים חיות רעות אויף גיגעסן.

און זי איז גיגאנגען ווייטער ווייטער. און זי האט זיך גיפונען עפעס עסן. און איז אזוי גיגאנגען ביז זי איז גיקומען צו דעם ארט וואס דארט איז גיזעסן דער בחור הנ"ל (דהיינו דעם בערגערס זון הנ"ל) און זי איז שוין דערווייל פארואקסן גיווארן מיט האר און דערצו איז זי גיווען אנגיטאן ווי א זכר אין די קליידער פון א מאטראס פנ"ל האבן זיי זיך ניט דערקענט איינס דאס אנדערע.

און תיכף ווי זי איז גיקומען. איז ער פריילעך גיווארן וואס ס׳ ער איז דא גיקומען נאך א מענש. האט ער זי

גיפּרעגט. פון וואנען קומסטו אהער. האט זי געענטפערט
איה בין געווען מיט א סוחר אויף דעם ים וכו'. האט זי אים
געפּרעגט פון וואנען קומסטו אהער. האט ער איר אויף
געענטפערט. דאָרף אַ סוחר. זענען זיי דאָרט ביי דע גיזעסן.
און דער נאָך ווי די בת קיסר איז אַוועק גיחאפּט גיוואָרן
פון דעם קיסר פּנ"ל. האט די קיסר'טע זייער גיקלאַגט און זי
האט זיך גישלאָגן קאפּ אין דער וואַנט. אויף דעם וואס
איר טאכטער איז פּאַרפּאַלן גיוואָרן.

און זי האט דעם קיסר זייער גיגעסן מיט רייד. זי האט צו
אים גיזאָגט. איבער דיין גדלות. האסטו דעם בחור אויס
גיבראכט. און היינט איז אונזער טאכטער פּאַרלאָרן גיוואָרן.
און זי האט גיזאָגט. זי איז זיך גיווען גאר אונזער מזל און
גאר אונזער הצלחה. היינט האבן מיר זי פּאַרלאָרן. וואס
איז מיר שוין גיבליבן היינט. און זי האט אים זייער גיגעסן.
און אים אליין איז זיך בּוּדאָי אויף זייער ביטער גיווען
דאס וואס די טאכטער איז פּאַרפּאַלן גיוואָרן דערצו האט
די קיסר'טע אים זייער גיגעסן און זייער דערצערנט. און
סע גיוואָרן גרויסע קריג און עסיניש צווישן זיי.

און זי פּלעגט אים ריידן דברים רעים ביז זי האט אים זייער
דערצערנט. ביז ער האט זי גיהייסן פּאַרשיקן. און ער האט
גיזעצט דינים אויף איר. האבן זיי גיפּסק'ט אַז מען זאל זי
פּאַרשיקן. האט מען זי פּאַרשיקט.

דערנאָך האט דער קיסר גישיקט אין דער מלחמה אריין.
און ער האט ניט מצליח גיווען. האט ער דאס אַנגיחאָנגען
אין אַ יעדניראל. ווייל דו האסט אַזוי גיטאן דריבער
האסטו אַנגיחאָרן די מלחמה. האט ער דעם יעדניראל
פּאַרשיקט. דערנאָך האט ער ווידער גישיקט אין דער
מלחמה אריין. און האט ווידער ניט מצליח גיווען האט ער
ווידער פּאַרשיקט יעדניראלן און אַזוי האט ער פּאַרשיקט
פּמָה יעדניראלן.

האט די מדינה גיזעהן אַז ער טוט ווילדע זאכן פּריר האט
ער פּאַרשיקט די קיסר'טע. דערנאָך יעדניראלן. האבן זיי זיך

מיישב גיווען (דהיינו די מדינה) טאמער פּאַרקערט. מען זאל
שיקן נאָך דער קיסר'טי. און אים זאל מען פּאַרשיקן. און די
קיסר'טע זאל פירן די מדינה.

האבן זיי אַזוי גיטאן. און האבן דעם קיסר פּאַרשיקט. און די
קיסר'טע האבן זיי צוריק גינומען. און זי האט גיפירט די מדינה.
און די קיסר'טע האט תיכף גישיקט אַז מען זאל ווידער
צוריק ברנגען דעם בערגער מיט זיין ווייב די בערגערן
(וואס דער קיסר האט זיי משפיל גיווען און האט זיי גימאכט פאר ארימע
לייט פּנ"ל) און זי האט זיי אריין גינומען אין אירע פּאַלאַצן.

און דער קיסר. ווי ער איז פּאַרשיקט גיוואָרן. איז ער
גיגאנגען און האט גיבעטן די וואס האבן אים גיפירט. אַז
זיי זאלן אים לאזן. ווארין איה בין זיך פּאַרט גיווען אייער
קיסר. און איה האב אייך בּוּדאָי גיטאן טובות. היינט. טוט
מיר דאס צוליב און לאַזט מיה גיין. ווארין איה וועל זיך מיה
שוין בּוּדאָי ניט אום קערין צו דער מדינה. האט איר קיין
מוֹרָא ניט צו האבן. לאַזט מיה. לאם איה מיר גיין. לאם איה
כאַטשע פריי זיין דאס ביסל לעבן וואס איה האב נאָך צו לעבן.
האבן זיי אים גילאָזט. איז ער גיגאנגען און גיגאנגען.

דער ווייל זענען אַוועק גיגאנגען פּמָה שנים און דער קיסר
איז גיגאנגען און גיגאנגען ביז ער איז גיקומען אויף דעם ים.
האט דער ווינט די שיף אויף אַוועק גיטראָגן. און ער איז
אויף גיקומען צו דער מדבר הנ"ל. ביז ער איז גיקומען צו
דעם אָרט וואס זיי ביי דע זענען דאָרט גיזעסן (דהיינו דער בחור
דעם בערגריס זון. און זיין טאכטער די יפת תואר וואס זי איז גיגאנגען
ווי אַ זכר)

האבן זיי זיך ניט דערקאנט איינס דאס אַנדערע. ווארין
דער קיסר איז שוין פּאַרנוואַקסן גיווארין מיט האר און סע
איז שוין אַוועק גיגאנגען פּמָה שנים און זיי זענען שוין
אויף פּאַרנוואַקסן גיווארין מיט האר פּנ"ל.

האבן זיי אים גיפּרעגט פון וואנעט קומסטו אהער. האט
ער זיי גיענטפערט דורך אַ סוחר. און אַזוי זיי האבן אים
אויף אַזוי גיענטפערט. זענען די דריי דאָרט גיזעסן אין
איינעם. און האבן דאָרט גיגעסן און גיטרינקען. פּנ"ל.

דעם רבינ'ס מעשיות

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

בחינה אויף ספורי מעשיות די צענטע מעשה (5) - פונעם בערגיר מיטן ארימאן

- ח. וואו זענען אנגעקומען דער רוצח און די טאכטער פון קיסר, ווען זיי זענען אראפ פון שיף?
 צו א פוסטע מדבר
 צו די מדבר וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
 צו די מדבר וואו דער זוהן פון בערגיר געפינט זיך דארט
 ט. וואס האט זי געטון ווען דער רוצח האט געשריגן צו איר?
 זי האט אים געענטפערט
 זי האט אים נישט געענטפערט
 זי האט זיך באהאלטן אונטער א בוים
 י. צו וואו איז אנגעקומען די טאכטער פון קיסר ווען זי איז אנטלאפן פונעם רוצח?
 צוריק צום קעניגליכן פאלאץ
 צו די פלאץ וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
 צו די פלאץ וואו דער זוהן פון בערגיר געפינט זיך דארט
 יא. וואס האט די קיסר'טע געטון נאכדעם וואס מ'האט אוועק גענומען איר טאכטער?
 זי איז געזיצן און געוויינט
 זי האט זייער געקלאגט און זיך געשלאגן קאפ אין דער וואנט
 זי האט געבעטן פון אירע באדינערס מיזאל איר גיין זוכן
 יב. וואס האט די קיסר'טע געטון פארן קיסר נאכדעם וואס מ'האט אוועק גענומען איר טאכטער?
 זי האט געשריגן אויף אים
 זי האט אים געגעסן מיט רייד
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 יג. וואס האט דער קיסר געטון פאר די יעדניראלן?
 אראפגענידערט זייער פאסטן
 זיי פארשיקט
 געשריגן אויף זיי
 יד. וואס האט מען געטון פאר דעם קיסר נאכן פארשיקן די יעדניראלן?
 מ'האט אים פארשיקט
 מ'האט אים געהרג'ט
 מ'האט אים אריין געווארפן אין ים
 טו. וואו אהין איז דער קיסר אנגעקומען?
 צו דער פלאץ וואו דער רוצח געפינט זיך
 צו דער פלאץ וואו דער בערגיר געפינט זיך
 צו דער פלאץ וואו דער זוהן פון בערגיר און די טאכטער פון קיסר געפינען זיך
 טז. וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
 אז ארימקייט איז נאר אין דעת
 די מידה פון הכרת הטוב

- א. וואס האט ער איר באוואזן איינע פון די מאלן וואס זי איז צו אים געקומען?
 זילבערנע כלים וואס ער האט געהאט
 די צימער וואס דארט זענען געשטאנען די גאלדענע פינגלעך
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 ב. וואס האט דער רוצח געטאן ווען ער איז אריין אין צימער מיט די טאכטער פון קיסר?
 ער האט איר מיט געוולאד אריין געלייגט אין א זאק
 ער האט אראפ גענומען אירע אלע קליידער און האט עס אנגעטאן פאר א מאטראס און פארדעקט זיין פנים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 ג. וואס האט מען געטאן פאר'ן מאטראס נאכדעם וואס מ'האט געזען אז ער איז אנשטאט די בת קיסר?
 מ'האט אים פארשיקט
 מ'האט אים געהרג'עט
 מ'האט אים אנגעפאשט גאנץ גוט אין פנים און מ'האט אים ארויס געשטופט
 ד. וואו האט זיך דער רוצח ערשט באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
 אין א גרוב מיט שלענג און עגדיסן
 אין א מקוה
 אין א גרוב מיט רעגן וואסער
 ה. אין וועלכע פלעצער האט זיך דער רוצח באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
 אין זיבן פלעצער, א גרוב, מקוה, היילן, פעלדער, וועלדער, מדבריות, טייכן.
 אין די אלע זיבן וואסערן וואס דער בערגיר האט זיך באהאלטן מיט איר מוטער.
 אין א גרוב און אין א מקוה
 ו. וועלכע קליידער האט דער רוצח אנגעטון די טאכטער פון קיסר?
 מיט קעניגליכע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א קעניגין
 מיט קליידער פון א מאטראס און זי האט אויסגעזען ווי א זכר
 מיט צוריסענע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א ארימאן
 ז. וואס איז געשען מיטן שיף אינמיטן וועג?
 א שטורעם ווינט האט עס צובראכן
 עס האט זיך איבערגעדרייט
 גולנים האבן עס בארויבט

מיט אסאך הצלחה!!!

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שם

טלפון

עיר

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י' (5) - מבערגיר ועני

- ח. להיכן הגיעו הרוצח עם הבת קיסר כשירדו מהספינה?
- למדבר שממה
- למדבר שהמלך היה שם
- למדבר שבן הבערגיר היה שם
- ט. מה עשתה הבת קיסר כשהגזלן (הרוצח) צעק אליה?
- השיבה לו
- לא השיבה לו
- התחבאה מתחת לעץ
- י. לאן הגיעה הבת קיסר כשברחה מהרוצח?
- חזרה לארמון המלוכה
- למקום שהיה המלך יושב שם
- למקום שהיה יושב שם בן הבערגיר
- יא. מה עשתה הקיסרית אחרי שנלקחה הבת קיסר?
- ישבה ובכתה
- מקוננת ומכה ראשה בכותל
- בקשה ממשרתיה שילכו לבקשה
- יב. מה עשתה הקיסרית למלך?
- היתה צועקת עליו
- היתה מצערת אותו בדברים
- שתי התשובות נכונות
- יג. מה עשה המלך ליעדניראלין?
- הוריד אותם ממדריגתם
- שילח אותם
- צעק עליהם
- יד. מה עשו למלך אחר כך?
- שלחו אותו
- הרגו אותו
- זרקו אותו לים
- טו. לאן הגיע המלך בסוף?
- למקום שהרוצח הגיע לשם
- למקום שהיה שם הבערגיר
- למקום שהיה שם בן הבערגיר ובת הקיסר
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
- שאין עני אלא מן הדעת
- מדת הכרת הטוב
-

- א. מה הראה הרוצח לבת הקיסר כשהגיעה אליו באחד הפעמים?
- הראה לה כלי כסף שהיה לו שם בחדר
- הראה לה הצפרים של זהב שהיה בחדר
- שתי התשובות נכונות
- ב. מה עשה הרוצח כשנכנס לבדו עם בת הקיסר בחדר?
- הניח את בת הקיסר בעל כרחה בתוך שק
- פשט ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס (מלח) אחד וכסה פניו
- שתי התשובות נכונות
- ג. מה עשו למאטראס אחרי שגילו שהוא היה במקום הבת קיסר?
- שלחו אותו למרחוק
- הרגו אותו
- טפחו על פניו היטב ודחפוהו
- ד. היכן נטמן הרוצח עם בת הקיסר בתחילה?
- בבור עם נחשים ועקרבים
- במקוה
- בבור שהיה בו מי גשמים
- ה. בכמה ובאיזה מקומות הטמין עצמו הרוצח עם הבת קיסר?
- בשבעה מקומות, בבור במקוה במערות בשדות ביערות במדברות בנחלים
- בשבעה מקומות של מים, בבור במקוה באגמים במעיין בנחלים בנהרות בימים
- בשני מקומות בבור ובמקוה
- ו. איזה נגדים הלביש הרוצח את בת הקיסר?
- בבגדי מלכותה ונדמית למלכה
- בבגדי מאטראס ונדמית לזכר
- בבגדים קרועים ונדמית לעני
- ז. מה קרה עם הספינה בדרך?
- הגיע רוח סערה ושבר הספינה
- נתהפכה הספינה
- באו גזלנים ושדדו אותם

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך